

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Pascari Veaceslav în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 iunie 2022, în cauza penală în privința inculpatului

Nwoke Christopher xxx, născut la xxx, originar din xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.04.2022 – 13.05.2022;

Instanța de apel: 01.06.2022 – 29.06.2022;

Instanța de recurs: 15.08.2022 – 01.03.2023.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Ocnîța din 13 mai 2022, cauza fiind examinată în conformitate cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, Nwoke Christopher Nyekpa Aba a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.362 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 550 (cinci sute cizeci) unități convenționale, ceea ce constituie 27 500 (douăzeci și șapte mii cinci sute) lei, cu interzicerea rămânerii acestuia pe teritoriul Republicii Moldova.

S-a explicat inculpatului că este în drept să achite jumătate din amendă dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că, Nwoke Christopher Nyekpa Aba la 25 martie 2022, aproximativ la ora 14.00-15.00, urmărind scopul și având intenția de a trece ilegal frontiera de stat a Republicii Moldova, contrar prevederilor art.13 al.(1) al Legii nr.215 din data de 04.11.2011 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova, care prevede că „persoanele și mijloacele de transport care intră sau ies în/din Republica Moldova pot trece frontiera de stat doar prin punctele de trecere în timpul programului de lucru”, a ocolit punctele de trecere a frontierei Republicii Moldova și eludând controlul efectuat la trecerea acesteia, a trecut ilegal frontiera de stat a Republicii Moldova cu Ucraina, prin înot peste râul Nistru care delimitează frontiera de stat a Republicii Moldova cu cea a Ucraina, în apropierea semnelui de frontieră 0124 (Otaci-Nemia), fiind reținut pe teritoriul Ucrainei de către Serviciul Grăniceri a Ucrainei și predat la 26 martie 2022 autorităților Republicii Moldova.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Chilat Victor în numele inculpatului Nwoke Christopher Nyekpa Aba, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea

cauzei și adoptarea unei decizii prin care să-i fie stabilită o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității minimă și să nu i se interzică aflarea acestuia pe teritoriul Republicii Moldova.

3.1 În motivarea cererii de apel avocatul Chilat Victor în numele inculpatului Nwoke Christopher Nyekpa Aba a invocat că, instanța de judecată nu a stabilit rolul inculpatului, care au fost acțiunile reale a acestuia, care a fost implicarea directă sau indirectă a acestuia în comiterea infracțiunii.

A menționat că, conform prevederilor art.art.8, 26, 27, 389 Cod de procedură penală, sentința nu poate fi bazată pe presupuneri, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate sau justificate se interpretează în favoarea inculpatului. Aceste prevederi stabilite de legiuitor au fost ignorate de instanța de judecată.

A indicat că, conform prevederilor art.101¹ Cod de procedură penală, fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei. Instanța de judecată nu este în drept să fie predispusă să accepte concluziile date de acuzare în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea că acesta a comis o infracțiune, fapt care a fost ignorat de instanța de fond.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 iunie 2022, s-a respins apelul și s-a menținut sentința fără modificări.

4.1 În motivarea soluției, instanța de apel a statuat că, judecând cauza penală, prima instanță a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Nwoke Christopher Nyekpa Aba și a făcut o încadrare juridică justă a acțiunilor acestuia în baza art.362 alin.(1) Cod penal.

A concluzionat instanța de apel că, prima instanță a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile făcute privind vinovăția inculpatului Nwoke Christopher Nyekpa Aba rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Referitor la solicitarea invocată de apelant de aplicare în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, instanța de apel a constatat că nu există temei legal de casare a sentinței în această latură.

De asemenea, instanța de apel a relevat că, la stabilirea pedepsei, prima instanță a ținut cont și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art.75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă cu fapta săvârșită, care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare.

Instanța de apel a menționat că, individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili pedeapsa concretă infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii și pedepsei penale. Potrivit art.75 al.(1) Cod penal și art.394 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal.

Instanța de apel a indicat, că prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului a luat în considerație circumstanțele cauzei, faptul că inculpatul a depus cerere, prin care a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, a ținut cont de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, precum și de faptul că inculpatul Nwoke Christopher Nyekpa Aba, este cetățean al Republicii Nigeria și se află ilegal pe teritoriul Republicii Moldova, nu are loc stabil de trai și de muncă, a comis o infracțiune care potrivit prevederilor art.16 Cod penal, se califică ca fiind ușoară.

În acest aspect, Colegiul penal a menționat prevederile art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, conform cărora inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în

rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiară de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Reieșind din cele indicate, instanța de apel a indicat că prima instanță a aplicat în privința inculpatului Nwoke Christopher Nyekpa Aba pedeapsa în conformitate cu limitele de pedeapsă stabilite prin prisma art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

În circumstanțele stabilite, instanța de apel nu a constatat prezența circumstanțelor sau a erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate sub aspectul invocat și aplicarea față de inculpat a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, după cum se solicită în apelul declarat, deoarece pedeapsa stabilită inculpatului Nwoke Christopher Nyekpa este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, astfel impunând-u-se soluția de respingere a apelului declarat de avocat ca fiind neîntemeiat.

Totodată instanța de apel a indicat, că reieșind din prevederile art.62 alin.(1) Cod penal, pedeapsa cu munca neremunerată în folosul comunității solicitată de către avocat în apelul declarat și de inculpatul Nwoke Christopher Nyekpa Aba în ședința instanței de apel este mai aspră decât pedeapsa cu amendă, aplicată în privința inculpatului prin sentința contestată, astfel că instanța de apel nu poate crea o situație mai gravă inculpatului în apelul declarat de avocat în interesele ultimului.

Mai mult, instanța de apel a menționat, că inculpatul Nwoke Christopher Nyekpa Aba nu are loc permanent de trai pe teritoriul Republicii Moldova, astfel că executarea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității este imposibilă.

Totodată, potrivit art.105 alin.(1) Cod penal, cetățenilor străini și apatrizilor care au fost condamnați pentru săvârșirea unor infracțiuni li se poate interzice rămânerea pe teritoriul țării. În speță, cetățeanul străin Nwoke Christopher Nyekpa Aba nu dispune de acte care i-ar permite aflarea sa legală pe teritoriul Republicii Moldova, nu are loc stabil de trai și de muncă, nu există motive serioase de a crede că prin expulzare persoana va fi supusă torturii, tratamentelor inumane sau degradante, astfel că soluția instanței privind interzicerea rămânerii inculpatului pe teritoriul țării este legală, fondată și corectă.

Din considerentele enunțate instanța de apel a concluzionat că, în astfel de circumstanțe, este neîntemeiată solicitarea invocată de avocat în apelul declarat în numele inculpatului, referitor la stabilirea în privința celui din urmă a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, dat fiind faptul că, soluția adoptată de către instanța de fond este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă stabilită inculpatului este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, astfel impunând-u-se soluția de respingere a apelului declarat de avocat în interesele inculpatului ca fiind nefondat, iar sentința instanței de fond fiind legală și întemeiată urmează a fi menținută fără modificări.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Pascari Veaceslav în numele inculpatului Nwoke Christopher Nyekpa Aba, prin care invocând ca teme pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei și sentinței în latura pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a-l elibera pe inculpat de răspundere penală cu tragerea acestuia la răspundere contravențională conform prevederilor art.55 Cod penal, cu stabilirea sancțiunii contravenționale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității

5.1. În motivarea recursului avocatul Pascari Veaceslav în numele inculpatului Nwoke Christopher Nyekpa Aba invocă că, instanța de apel eronat a respins apelul declarat, acesta fiind examinat pur formal, fără a clarifica care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta cauză, a adoptat o soluție neargumentată la modul convenit, în legătură cu ce o astfel de decizie urmează a fi casată. Motivându-și soluția, instanța de apel doar a preluat motivarea

instanței de fond, mai mult, aceasta a formulat răspunsuri evazive și neclare. Pentru stabilirea adevărului instanța urma să verifice minuțios toate argumentele invocate în apel, care au un rol important la individualizarea pedepsei, însă, instanța nici nu a cercetat probele și declarațiile date în prima instanță, necondiționat a preluat poziția acuzării și în mod arbitrar a respins apelul avocatului.

Instanța de apel urma să se pronunțe asupra alegațiilor menționate în apel și să dea un răspuns clar și conchis întru asigurarea garanțiilor unui proces echitabil.

Pe cauza dată sunt prezente un șir de circumstanțe care urmau a determina instanța de judecată - pentru stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, chiar și în circumstanțele când ea este una mai aspră ca pedeapsa sub formă de amendă. În așa mod, inculpatul Nwoke Christopfer Nyekpa Aba, în prima instanță și în instanța de apel, a insistat asupra faptului că stabilirea unei pedepse sub formă de amendă, face imposibilă executarea acesteia de către ultimul, din lipsa mijloacelor financiare.

Menționează faptul că, la momentul examinării cauzei, inculpatul deja a fost luat în custodia statului și a fost plasat la Centrul de Plasament Temporar a Străinilor (CPTS), al Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, situat pe str. Petricani 88, din mun. Chișinău, fapt ce face imposibilă executarea pedepsei cu amendă, dat fiind faptul că este lipsit de posibilitatea de a munci și a achita amenda stabilită.

Consideră că aplicarea față de inculpat a prevederilor art.105 Cod penal, prin care i-a fost interzis rămânerea pe teritoriul țării este una nejustificată și neîntemeiată, or, expulzarea lui Nwoke Christopfer Nyekpa Aba nici nu a fost solicitată de către participanții la proces. Ori temei și motive reale, care ar justifica expulzarea acestuia din țară nu sunt prezente la cauză.

În așa mod, prima instanță a ieșit din limitele acuzării aduse inculpatului. Or, reieșind din faptul că codul de procedură penală nu prevede procedura expulzării prevăzute de art. 105 Cod penal, având în vedere că această măsură aduce atingere drepturilor și libertăților a persoanei, prin analogie, urma să fie aplicată procedura prevăzută pentru măsurile preventive și alte măsuri de constrângere. Respectiv, procedura de expulzare putea fi inițiată doar în baza unui demers motivat a părții acuzării. Disponerea expulzării în afara unei proceduri de aplicare a acesteia, reprezintă o încălcare flagrantă a dreptului la apărare și la un proces echitabil, dat fiind faptul, că inculpatul a fost privat de posibilitatea de a aduce argumentele sale în opozabilitatea expulzării.

Relevă că, având în vedere că dispoziția art.105 alin.(1) Cod penal, operează cu sintagma „li se poate”, instanța de judecată urmă să motiveze necesitatea aplicării acesteia, similar motivelor individualizării pedepsei, fapt ce nu a avut loc.

Analizând materialele cauzei, de persoana inculpatului, ținând cont de principiul umanismului, consideră că instanța de apel avea posibilitatea legală de a-l libera pe inculpat de răspundere penală cu tragerea acestuia la răspundere contravențională conform prevederilor art.55 Cod penal, cu stabilirea sancțiunii contravenționale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. Aplicarea prevederilor art.55 Cod penal, va fi coraportată la persoana inculpatului Nwoke Christopfer Nyekpa Aba, care este la prima sa abatere, a săvârșit o infracțiune ce se califică ca fiind ușoară, vina a recunoscut-o integral, nu există daună care ar fi necesar de recuperat, la toate acele circumstanțe atenuante existente pe cauză, și îi va da posibilitate inculpatului de a da dovadă că aceasta a fost o simplă întâmplare, o coincidență a factorilor negativi în acea zi, și nici de cum un comportament care-l caracterizează pe el. Sânt ferm convins că, corectarea lui este posibilă fără aplicarea față de el a pedepsei penale.

Opinează că, sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității este posibil de executat nemijlocit în instituția unde se află la moment inculpatul, adică Centrul de Plasament Temporar a Străinilor (CPTS), al Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, situat pe sfr. Petricani 88, din mun. Chișinău.

6. Asupra recursului declarat, procurorul a depus referință, prin care solicită admiterea în principiu a recursului, cu trimiterea lui pentru judecare în Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție.

În motivarea referinței, acuzatorul de stat reiterează prevederile art.410 alin.(1) Cod de procedură penală și evidențiază că în partea descriptivă a deciziei instanței de apel s-a dispus modificarea sentinței primei instanțe, prin aplicarea prevederilor art.105 alin.(1) Cod penal, adică expulzarea inculpatului de pe teritoriul Republicii Moldova. Astfel, consideră că inculpatului Nwoke Christopfer Nyekpa Aba i s-a creat o situație mai gravă în propriul apel, totodată fiind prezent temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, motivarea deciziei contrazice dispozitivul deciziei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Colegiul constată că, avocatul Pascari Veaceslav în numele inculpatului Nwoke Christopfer Nyekpa Aba invocă prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Cu referire la temeiul indicat de către recurent, prin prisma art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume ce ține de alegațiile, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal consideră, că acest temei de casare nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Deși, în prezenta speță recurentul invocă ca temei de casare faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă în argumentarea recursului, nu a indicat clar asupra căror argumente esențiale nu s-a expus această instanță, din cele la care s-a referit în apelul declarat, ci doar face o proprie apreciere a argumentelor invocate în cererea de apel asupra cărora instanța de apel s-a expus, argumentând astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol invocă că nu poate fi acceptată, or contravine constatările instanței de apel în prezenta speță, întemeiate just pe cumulul de probe descris și apreciat în decizia sa.

Opozant celor invocate de recurent instanța de recurs ordinar atestă că, instanța de apel a motivat cu suficientă amplitudine în cuprinsul deciziei atacate, soluția adoptată.

Colegiul menționează că, fiind investită cu obligația de a soluționa situația de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, instanța de apel s-a expus detaliat și suficient în partea modului de individualizare a pedepsei și modului de executare a acesteia, astfel încât

concluziile sale să conțină raționamente întemeiate asupra pedepsei aplicate inculpatului Nwoke Christopfer Nyekpa Aba.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar remarcă din textul deciziei atacate, că se constată faptul motivării de către instanța de apel a hotărârii adoptate, în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv decizia atacată cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului apărării cu menținerea sentinței fără modificări, expunându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel.

Totodată, Colegiul penal conchide că, deși recurentul solicită anularea pedepsei cu amendă, acesta nu a adus nici un argument relevant în susținerea acestei solicitări, iar analizând partea descriptivă a deciziei instanței apel (reflectată la pct.4.1 a prezentei decizii) se atestă că, instanța de apel s-a expus detaliat asupra chestiunilor esențiale supuse atenției sale, just a analizat probele și le-a dat apreciere cuvenită, respectând prevederile art.101 Cod de procedură penală, a ajuns la concluzia că pedeapsa sub formă de amendă stabilită inculpatului Nwoke Christopfer Nyekpa Aba este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea inculpatului și va atinge scopul de corectare și reeducare.

Astfel, instanța de recurs ordinar nu identifică temeiuri pentru a interveni în decizia instanței de apel, sub aspectele invocate în recursul ordinar.

Colegiul penal respinge alegațiile recurentului precum că, instanța de apel nu a oferit o argumentare suficient de motivată deciziei pe care se întemeiază soluția, or, la examinarea cauzei instanța de apel a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului, nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs invocat prin prisma art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu au admis careva erori, stabilind justificat că inculpatului Nwoke Christopfer Nyekpa Aba i-a fost aplicată o pedeapsă echitabilă în raport cu faptele comise.

Cu referire la criticele invocate de apărare, precum că, a fost efectuată o individualizare injustă a pedepsei în privința inculpatului, instanța de recurs relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Reieșind din prevederile art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni,

atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii penale.

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect a menținut pedeapsa aplicată de prima instanță inculpatului Nwoke Christopfer Nyekpa Aba, conducându-se de principiile și criteriile generale de individualizare a pedepsei (art.art.7, 75 Cod penal), sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, ce constituie 27 500 lei, cu interzicerea rămânerii acestuia pe teritoriul Republicii Moldova,.

Instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, la caz sunt prezente un șir de circumstanțe ce a-r determina instanța de judecată pentru stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, chiar și în circumstanțele când este o pedeapsă mai aspră, din considerentul că pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, avându-se în vedere și faptul că acesta a comis o infracțiune ușoară.

Totodată, instanța de recurs atestă contradictorialitatea în alegațiile avocatului Pascari Veaceslav, care susține că sunt prezente un șir de circumstanțe ce permit stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, însă în final solicită liberarea de răspundere penală a inculpatului Nwoke Christopfer Nyekpa Aba cu tragerea acestuia la răspundere contravențională conform prevederilor art.55 Cod penal.

Instanța de recurs constată că, la caz, lipsesc circumstanțele excepționale și temeieri ce ar condiționa aplicarea art.55 Cod penal în privința lui Nwoke Christopfer Nyekpa Aba.

Colegiul penal respinge ca fiind neîntemeiate și argumentele recurentului precum că, aplicarea față de inculpat a prevederilor art.105 Cod penal, este una nejustificată și neîntemeiată, or, de către instanțele de fond a fost constatat că, cetățeanul străin Nwoke Christopfer Nyekpa Aba, nu dispune de acte ce i-ar permite aflarea sa legală pe teritoriul Republicii Moldova, iar interzicerea rămânerii inculpatului pe teritoriul țării este legală, fondată și corectă.

Argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel și examinându-le în ansamblu, instanța de apel le-a dat o apreciere corespunzătoare, conform art.414 Cod de procedură penală, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor, indicând temeierile de fapt și de drept care au dus la emiterea respectivei soluții, precum și motivele adoptării ei, decizia instanței de apel în partea contestată fiind bine argumentată, legală și întemeiată, pronunțată cu respectarea garanțiilor procesului echitabil prevăzute la art. 6 CEDO.

Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă fiind aplicată în conformitate cu

prevederile legale, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Din considerentele expuse, instanța de recurs ordinar conchide că, temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Așadar, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către avocatul Pascari Veaceslav în numele inculpatului *Nwoke Christopfer Nyekpa Aba* prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Pascari Veaceslav în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 iunie 2022, în cauza penală în privința inculpatului *Nwoke Cristopher xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 23 martie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie